

انتقاد از قمه زنان

بیچاره چه می‌کُشی خودت را
کُشتند وگذشت و رفت و شد خاک
من هم گویم یزید بد کرد
اما دگر این کُتل مُتل چیست
تخم چه کسی برید خواهی
آیا تو سکینه ای که گویی
کو شمر و تو کیستی که گویی
تو زینب خواهر حسینی
خجالت نکشی میان مردم
در جنگ دو سال قبل دیدی
از این همه کشتگان نگردید
در سیزده قرن پیش اگر شد
امروز چرا تو میکنی ریش
کی کشته شود دوباره زنده
باور نکنی بیا ببندیم
صد روز دگر برو چو امروز
هی بر سر و ریش خود بزن گیل
هی با قمه زن به کله خویشت
هی بر سر خود بزن دو دستی
هی گو که حسین کفن ندارد
گر زنده نشد عنم به ریشت

دیگر نشود حسین زنده
خاکش علف و علف چرنده
لعنت به یزید بد کننده
وین دستت خنده آورنده
با این قمه های نا برنده
سو ایستمیرم عمیم گلنده (آب نمیخواهم هنگام آمدن عموم)
گل قویما منی شمیر النده (بسیا و نگذار شمر مرا بکشد)
ای نره خر سبیل گنده
از این حرکات مثل جنده
شد چند کرور نفس رنده
یک موز ز زهار چرخ کنده
هفتاد و دو سر زتن فکنده
ای در خور صد هزار خنده
با نفرین تو بر کُشونده
یک شرط به صرفه برنده
بشکاف سرو بکوب دنده
هی بر تن خود بمال سنده
کاری که تبر کند به کُنده
چون بال که میزند پرنده
هی پاره بکن قباي زنده
گر شد، عن تو به ریش بنده

جز گه و گندو کثافت چیزی
هر کجا شهر مسلماناست

اندرین شهر ندیدم بنده
از گه و گند بود آکنده

واین گفتار شیوای ایرج میرزا که بسیار سال هاپیش در پیش روی ما گذاشته شده همچنان ادامه دارد....
ولی کو گوش شنوا!!! کو عقل سلیم... کو چشم بینا!!! کو اصل ایرانیت...

در کنار ایرج، مولوی، حافظ و بسیار دانشمندان و سخن سنجان دیگر ایران و همچنین سخنران امریکایی در سال ۱۸۳۳-۱۸۹۹ بنام اینگرسول میگوید:

بگذارید بنام آدم (انسان) زندگی کنیم. بگذارید آنانی که در جستجوی حقیقت طبیعت بودند و هرگز انسان های مشابه خود را اعدام نکردند را بیاد بیاوریم. ستاره شناسان، و شیمی دان ها هرگز زنجیر آهنین بهم نداشتند، هرگز حفره تاریک زندان نداشتند. زمین شناسان هرگز ابزاری برای شکنجه و آزار ابداع نکردند. فیلسوفان تنوری های حقیقی و حقیقت را با سوزاندن همسایگانشان به مردم ارائه ندادند. آزاد اندیشان و دگر اندیشان برجسته فقط برای نیکی مردمان و انسان ها زیسته اند

باور من بر این است که بایستی به آنچه در اطراف ما میگذرد توجه دیگری بکنیم - سنوال کنیم تا بطریقی بعضی نا شکفته ها شکافته شوند. برای من مهم نیست که خدا وجود دارد یا نه. من وجود دارم، ولی مهم است که تا زنده هستم شاد زیست کنم. بنا بر این، بهتر است توجهم را به یافتن راهی برای شاد زیستن متوجه سازم نه یافتن راز کهکشان ها و جهان لایتناهی.

...

انسانیت بزرگترین مذهب است، و هیچ خدائی نمیتواند انسان ها را در یک دنیای دیگر به جهنم رهنمون گردد، در حالیکه در این دنیا یک بهشت کوچک درست کرده اند.

ح-ک

مارچ ۵- ۲۰۰۴